

De Nieuwsbrief is een uitgave van de gezamenlijke verenigingen in Corle. Nr. 54
Voor uw bijdragen en of reacties: nieuwsbrief@corle.eu of 0543-533973.

Vier Mei herdenking in Corle

Donderdag 4 mei werd de jaarlijkse herdenking gehouden bij de Hendrik Vriezenbank. Onder grote belangstelling werden de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog herdacht.

Ronald Kruisselbrink lichte het jaarthema “ Leven met oorlog” en het programma toe. Daarna ging Marianne Westerhof verder in op het thema. Zij probeerde zich een voorstelling te maken hoe het leven in oorlog zou kunnen zijn. Gea Tolkamp droeg het gedicht “Tienduizend kinderen” voor.

Na de Last Post, vertolkt door trompettist Ruben Arentsen, werden er twee minuten stilte gehouden. Hierna zette Ruben het Wilhelmus in. Henk Lobeek plaatste als neef van Hendrik Vriezen de eerste bloem in de vazen bij het monument. Tijdens het plaatsen van de bloemen in de vazen was er muzikale begeleiding van Michel Johannis en Raymond Ubbink.

De kinderen werden uitgenodigd zaden van klapprozen rond te delen. De klapproos of “Poppy” staat symbool voor de Eerste wereldoorlog toen klapprozen veelvuldig bloeiden op de omgeploegde slagvelden en de veldgraven van geallieerde soldaten. Na de herdenking werden de aanwezigen uitgenodigd voor een kop koffie bij De Woord.

Het comité bedankt alle Corlenaren die elk jaar weer helpen bij deze activiteit. Daarnaast de gemeente Winterswijk die het houtwerk van het monument restaureerde en het monument voorzag van een nieuwe grindlaag.

De foto's van de herdenking zijn te vinden op corle.eu

Toelichting op het jaarthema door Marianne Westerhof:

Het landelijke thema van dit jaar is de impact van oorlog op individuen, families en samenleving

De afstand tot de tweede wereldoorlog wordt ieder jaar groter, maar bijna iedere Nederlander heeft via overlevering van generatie op generatie te maken met de Tweede Wereldoorlog of andere oorlogen sindsdien.

Voor de eerste generatie is het doorgeven van oorlogservaringen vaak een belangrijke vorm van verwerking en een manier om hun kinderen en kleinkinderen te waarschuwen voor het gevaar van de oorlog. Volgende generaties geven een eigen invulling aan het oorlogsverleden op basis van de verhalen die zij via de eerste generatie hebben doorgekregen en gedrag dat voortkomt uit de ervaringen van hun grootouders.

Zo zijn de effecten van oorlog nog steeds merkbaar in het leven van veel mensen, zowel voor de direct betrokkenen als voor hun partners, kinderen, kleinkinderen en andere familieleden. Jongere generaties dragen ook de ervaring van recente oorlogen met zich mee- dichtbij of ver weg. Sommige kinderen en kleinkinderen van getroffenen worstelen nog steeds met vragen over de eigen identiteit.

Oorlog, historisch en actueel, heeft een grote impact op de samenleving. Hoe geven mensen betekenis aan ons gezamenlijke verleden? Hoe gaan we om met actuele dreigingen van oorlog? En hoe verhouden het verleden en het heden zich tot elkaar? Als ik naar mij zelf kijk en wat weet ik van de oorlog, dan komt mijn informatie vooral van school. Toen de tweede wereldoorlog tijdens geschiedenisles werd besproken maakte het wel indruk op mij. Maar een echte voorstelling kon ik niet echt maken van wat het bv inhoudt om kind te zijn tijdens de oorlog. Op school moest je "verplicht" boeken lezen voor je Nederlandse lijst en ik heb in die tijd ook regelmatig boeken over de oorlog gelezen en films gekeken. Het waren vaak in mijn ogen spannende boeken/films. Ik herinner me dat ik naar het Anne Frank museum ben geweest en dat dat grote indruk op mij maakte. Ik merk aan mijn eigen kinderen, dat het voor hun moeilijker is om zich in te leven in de tweede wereldoorlog.

Nu ik ouder ben kan ik me beter een voorstelling maken van hoe het bv als kind moet zijn om te moeten liegen tegen mensen om vreemde mensen of je eigen gezin hiermee te helpen. Vol bewondering denk ik nu wel eens. Zou ik dat gedurfd hebben

in de oorlog, om mij voor anderen zo in te zetten en ze te helpen maar daarmee mijn eigen leven maar nog veel belangrijker het leven van mijn gezin in gevaar te brengen. Moeilijke keuzes moeten dat destijds voor iedereen geweest zijn, waarbij een ieder zijn eigen overweging had in het maken van een keuze hierin. Achteraf is het denk ik erg moeilijk om hierover een oordeel te hebben...

Als ik erover nadenk dat jonge jongens moesten vechten voor hun land en hun leven terwijl ze eigenlijk nog kinderen waren. Zouden ze weten wat hun te wachten stond....

Ik heb zelf de oorlog niet meegemaakt, maar herinner me nog verhalen van mijn oude buurvrouw Jo van Eerden over de oorlog en wat voor impact dit op haar had. Ze kon vertellen over de bevrijding alsof het gisteren gebeurd was. Maar kon ook vol emoties kon ze praten over dingen die ze vroeger meegemaakt had en die in haar ogen heel oneerlijk waren.

Toen ik het met mijn vader had over dat ik wat op papier ging zetten voor de 4 mei herdenking hadden we het ook over wat geef je door aan je kinderen. Ik wist dat mijn beide opa's in de oorlog hadden gevochten, maar eigenlijk niet wat dat voor hun betekend had. Beide opa's vonden het moeilijk om hierover te praten. Mijn vader vertelde dat hij achteraf het jammer vindt dat hij daar weinig met hun over gesproken had. Want als je zelf iets niet hebt meegemaakt en er word weinig over gesproken dan is het ook moeilijker om dit door te geven aan je eigen kinderen.

Toen mijn opa Zijlstra overleed heeft de familie een mooi gedicht in een dienst verwerkt wat weergeeft hoe mijn opa de oorlog had ervaren.

Vanmorgen vloog hij nog
de vogel met zijn zang.
Hij proefde van het leven
doch is hij nu bang.

Zijn kooi wordt kleiner,
zijn gezang houdt op.
Het wordt stiller,
gedachten gaan hogerop.

Eenzaam zit hij daar,
wachtend op zijn vrijheid.
De buitenwereld lijkt zo groot,
nu verder zonder elkaar.

De vogel spreidt zijn vleugels,
naar het onbestemde land.
Zij zullen hem brengen,
met gratie en elegant.

Daar vliegt hij,
zijn omgeving achterlatend.
Met een laatste blik achterom,
weg van het jij en ik.... weg van het "we".

Hoe houd je de herinnering in stand en wat kun je hier uit blijven leren voor de toekomst? Wie vertelt deze verhalen nu weer door aan mijn kinderen..? Door deze jaarlijkse herdenking hoop ik dat de herinnering aan de tweede wereldoorlog levendig blijft. Helaas is oorlog niet alleen iets van vroeger maar zal er altijd wel ergens op de aarde oorlog zijn dichtbij of verder weg. Hopelijk zal elke generatie blijven onthouden en ervaren hoe belangrijk het is vrijheid te ervaren. Vrijheid in de brede zin van het woord dat je mag zijn wie je bent en dat je je niet hoeft te schamen voor evt. "anders-zijn" van de rest.

XXXXXXX

Palmpasen in Corle

Het is alweer even geleden maar op zondag 2 april was het palmpaaszondag. Allereerst gingen we in een grote stoet met 36 kinderen van De Woord naar het Vriezenbos. Daar was het tijd om eieren te zoeken. Deze zoektocht kende weer vele winnaars.

In het kleine bos waren de winnaars bij groepje lichtgroen Zoe Blekkink met 5 eieren, bij lichtgeel Fenna Heinen met 6 eieren, bij lichtroze Lars Jansen met 9 eieren. Het gekleurde ei was gevonden door Megan Kaijser.

In het grote bos waren de winnaars bij groepje lichtblauw Noud van Eerden met 6 eieren, bij donkerroze Jolie Jansen met 9 eieren, bij oranje Luuk Hoijtink met 6 eieren, bij groen Ise van Eerden met 6 eieren, bij geel Maud Hoijtink met 10 eieren en bij blauw waren 2 winnaars Wessel Hofstra en Zoey Hoijtink met 10 eieren. De gekleurde eieren waren gevonden door Lieke Lasonder en Julot Gribbroek. Hierna werd er nog afgesloten met eitje tikken. Bij de kinderen is dit gewonnen door Elin Geurkink en bij de volwassenen door Bianca Geurkink.

Alle winnaars zijn blij gemaakt met een lekkere chocoladehaas.

Het was een hele koude maar wel geslaagde ochtend.

Tevens willen we via deze weg de oude organisatie nogmaals bedanken voor hun jarenlange inzet en wij hopen het net zo goed voort te kunnen zetten.

Wendy ten Pas.

Iets te melden hiervoor... geef het door.
Contactgegevens bovenaan deze nieuwsbrief.

18 – 19 aug.

Volksfeest Corle